

การศึกษาวิเคราะห์นาฏศิลป์พื้นฐานเขตภาคเหนือตอนล่าง : กรณีศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ และอุทัยธานีมีความประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องราวข้อมูลอันเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา องค์ประกอบการแสดง ลักษณะวิธีการแสดง การใช้ท่า ตลอดจนวิเคราะห์หาความเชื่อมโยง และลักษณะร่วมที่ปรากฏในการแสดงพื้นบ้าน จากการวิจัยพบว่า

การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านในจังหวัดนครสวรรค์ และอุทัยธานี มีการแสดงที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะร่วมกัน 4 ชุด การแสดง ได้แก่ ลิเก เพลงพื้นบ้าน กลองยาว รำวงโบราณ และมี 2 ชุดการแสดงที่ไม่ปรากฏลักษณะการถ่ายทอดเชื่อมโยงกัน ในจังหวัดนครสวรรค์ ได้แก่ การแสดงหุ่นกระบอก และในจังหวัดอุทัยธานี ได้แก่ กระบี่กระบองกลองยาว ซึ่งลักษณะร่วมที่ปรากฏในการแสดงแต่ละชนิด เกิดจากปัจจัยที่สำคัญต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ลักษณะทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดนครสวรรค์ และอุทัยธานีส่งเสริมการแพร่กระจายการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านระหว่างกันและกัน

ปัจจัยระยะทาง โดยจังหวัดทั้งสอง อยู่ไม่ไกลกันจนเกินไปกว่าที่คน หรือการแสดงพื้นบ้านจะแพร่กระจายไปได้

ปัจจัยทางเทคโนโลยีการสื่อสารคมนาคม ซึ่งนับเป็นวิธีที่เอื้อให้จังหวัดนครสวรรค์ และอุทัยธานีสามารถไปมาหาสู่ติดต่อถึงกันได้โดยสะดวกถึงแม้ในบางครั้งจะมีอุปสรรคขัดขวางในการเดินทางก็ตาม

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจเป็นตัวสนับสนุนการแพร่กระจายของนาฏศิลป์พื้นบ้านเนื่องจากเมื่อผู้คนมีเงินก็สามารถเดินทางไปไหนก็ได้ โดยชาวจังหวัดอุทัยธานี อาจเดินทางไปยังจังหวัดนครสวรรค์ หรือชาวจังหวัดนครสวรรค์เดินทางไปยังจังหวัดอุทัยธานี เมื่อบุคคลผู้ใดเดินทางไปยังจังหวัดใดก็มักจะมีการเผยแพร่วัฒนธรรมไปด้วยไม่โดยทางตรงก็โดยทางอ้อม นอกจากนี้หากเศรษฐกิจในจังหวัดใดดีผู้คนในแถบนั้นก็มีความสุข การแสดงนาฏศิลป์ก็ย่อมเกิดขึ้นมาตามธรรมชาติของมนุษย์ซึ่งเมื่อมีความสุขก็มักมีการร้องรำทำเพลงประกอบไปด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลทำให้มีการถ่ายทอดรูปแบบการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านของทั้ง 2 จังหวัด

ปัจจัยทางสังคม และวัฒนธรรม ก็มีส่วนก่อให้เกิดการแพร่กระจายของนาฏศิลป์พื้นบ้านในวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า การแพร่กระจาย หรือการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางการแสดงพื้นบ้านของทั้งสองจังหวัดเกิดจากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งล้วนมีส่วนทำให้นาฏศิลป์พื้นบ้านจังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี มีการถ่ายทอดเชื่อมโยงกันเกิดขึ้น

The study of Thai dance in lower northern part of Thailand : case study at Nakhonsawan and Uthaitanee aimed to study the information history, folk dance component, performance method, dance posture including the relationship between those aspects and integrated performance. The results showed that Thai folk dance in Nakhonsawan and Uthaitanee found 4 performance dances that related and integrated as followings Likey, folk music, Ram Klong Yao and Ram Wong. Hunkabok performances in Nakhonsawan and Kabi Kabong Klong Yao in Uthaitani were not related and integrated among those aspects. Related and integrated in each performance depended on factors as following

Geographic factor : Nakhonsawan and Uthaitani location extended the distribution of folk performance among areas.

Distance factor : the distance between two province were not so far for people or folk performance to distribute each other.

Communication technology and transportation: They were convenient and easy to contact and moving between two provinces even some obstacles occurred

Economic factor : The economic could support the distribution of folk performance due to the Nakhonsawan or Uthaitane people will transfer the culture in direct and indirect way. Moreover, if the people have high income, they will celebrate with performance and music. All performances will transfer the culture among two provinces.

Social and culture factor : The distribution of folk dance between two provinces were related via Thai tradition and culture such as wedding and migration.

It can be concluded that the distribution and performance transferring of two provinces depended on distance factor, communication technology and transportation economic factor, social and culture factor.